

පළමුවන කියුවීම

එසේකියේ දැඩිප්පයා තුමන්ගේ පොනේ ගත් පාඨයකි.

ස්විංක වන මෙ උස් ගහ පහත් කරමි. මේ සෑ උස් කරමි.

මහෝත්තම දෙවි ස්වාමින් වහන්සේ මෙසේ විදුරන යේක. “උස් වූ කිහිර ගස් මුදුනේ මම ම රිකිල්ලක් ගෙන එය සිටුවන්නේම්. එහි මුදුන් රිකිල්වලින් ලපටි රිකිල්ලක් කඩා ගෙන උසට උසේ ඇති කන්දක් මුදුන් සිටුවන්නේම්. මම එය උස් වූ ඉශ්රායෙල් කන්ද උබ සිටුවන්නේම්. එයින් අනු ලියලත්නේ ය. එහි පලදුව හටගන්නේ ය. එය උතුම් කිහිර ගසක් වන්නේ ය. පියාපත් ඇති සියලු ආකාර පත්තිහු ඒ යට ලැගින්නේ ය. ඒ අතුවල සෙවණෙහි උන් ලැගිනු ඇත. එවිට ස්වාමින් වන මා උස් ගහ පහත් තළ බවත් මිටි ගහ උස් තළ බවත් සරු ගහ වියලි තළ බවත් වියලි ගහ සරු කර ඇති බවත් දේශයේ සියලු ගස් දැනගනු ඇත. ස්වාමින් වන මම මෙසේ විදුලෙම්. විදුල ලෙසම කරමි.”

දේශී වාක්‍ය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නේච්චු වේවා.

පිළිතුරු ගිය

තිනාවලිය 9:2-1, 2, 12-15

පිළිතුරු: සම්දුනි, ඔබ වහන්සේට තුති පිදීම හොබනේ ය.

ගිය: සම්දුනි, ඔබට තුති පිදීම හොබනේ ය. මහෝත්තමයාණනි, ඔබේ නාමය වර්ණනා තිරිම යහපත් ය. උදුසන ඔබේ පෙම පැවැසීම හොබනේ ය. රාශ්‍යමයේ දි ඔබේ විශ්වාසවන්තකම පැවැසීම යහපත් ය.

දැහැමියේ තාල විත්ත මෙන් සරුසාර වන්නේ ය. ලෙඛනොත්හි කිහිර ගස් මෙන් වැඩින්නේ ය. සම්දුන්ගේ නිවසයේ ඔබ ඒවා රෝපණය තළ යේක. දේශී මත්චපයෙහි ඒවා සරු ලෙස වැඩින්නේ ය.

වයස ගිය පසු ඒවා පලදුව දෙන්නේ ය. සාරවත් ව නිල් පැහැව ඒවා පටතින්නේ ය. එයේ වන්නේ සම්දුන්න් සාධාරණ බව ද මාගේ ආරත්තයාණත් තුළ වරදක් තොමැති බව ද දක්වනු පිණිස ය.

දෙවින කියුවීම

2 නොරිත් රා-6- 10

ඇද්ධ වූ පාවුලු අපේක්ෂාත් තුමන් විසින් කොරින්තිවරුන්ට ලියන ලද දෙවින හසුනෙන් කොටසකි.

“අහි එහි බේවා, මෙහි බේවා, සම්දුන්න් ප්‍රසන්න කිරීමට වහන් ආභ බෙමු.”

එබැවින් අහි සැම විට ම දෙරේයයෙන් සිටිමු. ගේරය තුමනි නිවාසයෙහි සිටින තුරු, අහි ස්වාමින් වහන්සේගෙන් ඇත්ත්ව සිටින බව දනිමු. අප ජ්වත් වනුයේ දැනීමෙන් තොව ඇදහිමෙන් ය. අප දෙරේයයෙන් සිටින බව තුවන කියමු. ගේරය තුමනි නිවාසයෙන් ඇත් වී ස්වාමින් වහන්සේ තළ වීසීමට අහි වහන් කැමැති

වෙමු. ඒ නිසා අපි, එහි වේවා, මෙහි වේවා, තොයේ නිවාසයෙහි සිටියත් සම්දූන් ප්‍රසන්න කිරීමට වඩාත් ආහා වෙමු. මත්ද, අපි සියලු දෙනා ම තම තමාගේ ගාරිතක ජ්විතයේ දී කළ නොදා අනුව විපාක ලබන පිණිස, ත්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ විනිශ්චයාසනය ඉදිරියෙහි පෙනී සිටීමට තියම ව සිටුම.

දේව වාක්‍ය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රීන් වේවා.

සාධුකාරය

පුවාම් 15:15

ආලේෂ්‍ය! ආලේෂ්‍ය!

”ඔබ මාගේ මිතුරේ ය. මත්ද, මාගේ පියාණන් වහන්සේගේ මා ඇසු සියල්ල ම බවට දැන්වා බැවිනි“ය සම්දූන් වදිරන සේක.

ආලේෂ්‍ය!

ශ්‍රද්ධා පුවිශේෂය

මාන් 4:26-34

පුවිශේෂත මත් තමන් විසින් ලියන දද දේව වාක්‍ය තම් මෙයේ.

එය කුඩා බිජය ව්‍යු ද එය සියලු ඇඟිරී වලට විභා වී විශාල අතු විහිදුවන්නේ ය.

තවද, ජේසුස් වහන්සේ තනා තරමින්, ”දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය මෙබදු ය. මිතිසේක් පොලොවෙහි බිජ ව්‍යුපුරයි. ඔහු ර දාචල් දෙක්හි තිදා සිටිය දීත්, අවධිව සිටිය දීත්, ඔහු නොදාන්නා අයුරින් බිජ ඇලවී වැඩෙයි. පොලොව එහි ස්වභාවයෙන් ම පල භටගත්වයි. පලමුව දැඹුව ද දෙවිනුව කරල ද ඉන්පුසු කරල පුරා බාහා ද භටගතියි. ගොයම පැසුණු කළ අස්වැත්ත කාලය පූම්ඝයෙන්, ඔහු වහා ම දැකැත්ත යොදාන්නේ ය“ය වදාල සේක. තවද උත් වහන්සේ මෙයේ වදාල සේක: ”මම දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය තුමකට සමාන කරමි ද? තැනහොත් කවර උපමාවතින් එය පහදා දෙමු ද? එය අඩ ඇටයතට සමාන ය. එය පොලොවේ ව්‍යුපුරන කළ මිහි පිට සියලු බිජවලට වඩා කුඩා ව්‍යවත්, ව්‍යුපුලායින් පසුව වැඩි, සියලු ම පැලුවේවලට වඩා ලෙඛ වේ. එහි සෙවණෙහි අහස් කුරුල්ලේට ලැබේන හැකි වන තරම් විශාල අතු එය විහිදුවන්නේ ය.“ උත් වහන්සේ මෙවැනි උපමා රෙසක් මහින්, අසන්නන්ට තේරුම්ගත හැකි පමණට දහම් දෙසු සේක. උපමාවත් නැති ව උත් වහන්සේ ඔවුන්ට තියිත් නොවදාල සේක. එහත් උත් වහන්සේ තමන්ගේ ගුවතයන්ට පොදුගලින ලෙස සියල්ල පහදා දින් සේක.

පුවිශේෂ වාක්‍ය එසේ ය.

ත්‍රිස්තුනි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශ්නය වේවා.